

С Т А Н О В И Щ Е

от адвокат МАРИН МАРИНОВ,
довереник на жалбоподателя

Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията
представявано от Юлиан Атанасов Чолаков,
Бул. "Владислав Варненчик" № 133,
бл.40, вх.А, ап.43, п.код 9004 гр. Варна

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ,

Считаме искането на противната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за неоснователно:

1. В АПК словосъчетанието юрисконсултско възнаграждение не съществува. Това е така, защото осъществяването на процесуално представителство по административни дела е част от задълженията на юрисконсултите в администрациите, за които те получават месечно възнаграждение, включващо и възнаграждението за служебната им дейност извън процесуалното им представителство. Ако един административен орган спазва законите, то до процесуално представителство въобще не би се стигнало. Следователно административните органи не извършват никакви разноски за юрисконсултско възнаграждение по делата, по които те са страна, т.е., ако се присъдят разноски за юрисконсулт, би се получило неоснователно обогатяване.

2. Материята за присъждане на разноски в полза на страната, противник на оспорвания е абсолютно изчерпателно уредена в чл.143 ал.4 в АПК. Следователно чл.144 от АПК е неприложим в случая и за никакво приложение на бандитския ГПК не може да става дума.

3. От систематическото тълкуване на чл.143 от АПК, с оглед на неговата ал.4, може да се направи изводът, че административният орган може да претендира в един административносъдебен процес само за разноските, направени за един адвокат, ако такъв го е представлявал по делото и то само до минималния размер на адвокатското възнаграждение, определен съгласно Наредба № 1 на Висшия адвокатски съвет.

В случая административният орган не се е възползвал от възможността да ползва адвокатска защита, злоупотребявайки с правата си единствено с цел да навреди на противната страна в противоречие с обществения интерес, рискувайки интересите на данъкоплатците. Ето защо не може и пряко да се приложи чл.143 ал.3 от АПК.

Като модерен и поначало справедлив процесуален закон, АПК е дал възможност на субординираната страна в материалното правоотношение - оспорвания, да не носи риска от шиканията на властимащите.

4. Молбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е подадена от административния орган, издал атакувания административен акт. Той не може да бъде страна, в чийто интерес е издаден актът, което е елемент от фактическия състав на чл.143 ал.3 от АПК, тъй като административните органи не могат да издават актове в свой собствен интерес, дори и защото би се получил конфликт на интереси.

Ето защо **МОЛЯ** да оставите без уважение искането на противната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Гр. Варна, 24.03.2010 г.

С уважение: